

عنوان مقاله:

بررسی اثر تنش خشکی و سالیسیلیک اسید بر کلروفیل و قندهای محلول بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L) در شهرستان کرمان

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهشید کشاورزی - کارشناس ارشد کشاورزی دانشگاه علوم و تحقیقات یزد

وفا شهیدی - محقق و کارشناس ارشد گیاهان دارویی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان

ناصر عرب زاده - عضو هیئت علمی (استادیار پژوهش) مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان

خلاصه مقاله:

بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L) گیاهی علفی متعلق به خانواده نعناعیان (Lamiaceae) می باشد. برگ های این گیاه برای درمان افسردگی و تسکین دهنده دستگاه عصبی مورد استفاده قرار م گیرد. اسانس آن آرام بخش و ضد تشنج می باشد. به منظور بررسی اثر سطوح مختلف تنش خشکی و سالیسیلیک اسید بر خصوصیات فیزیولوژیکی دو اکوتیپ مختلف از این گیاه آزمایشی در سال زراعی 90-91 در ایستگاه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان انجام گرفت. آزمایش به صورت اسپلیت- ایپلیت پلات بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با 3 تکرار اجرا شد. سطوح آبی پس از تعیین نیاز آبی گیاه در 3 سطح شامل شاهد (آبیاری کامل)، آبیاری به میزان یک سوم نیاز آبی گیاه و آبیاری به میزان دو سوم نیاز آبی گیاه مشخص و به عنوان عامل اصلی در نظر گرفته شد. سالیسیلیک اسید به عنوان عامل فرعی در سه سطح (غلظت های 0، 0/5، 1 میلی مولار) و دو اکوتیپ اصفهان و کرمان به عنوان عامل فرعی- فرعی در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که تنش خشکی بر تمام صفات اندازه گیری شده اثر معنی داری داشت. همچنین اثر سالیسیلیک اسید بر میزان قندهای محلول و میزان کلروفیل معنی دار ولی بر میزان پرولین و RWC معنی دار نبود. اکوتیپ بر اکثر صفات اثر معنی داری نداشت اما تاثیر آن بر میزان قندهای محلول معنی دار بود. طبق نتایج با افزایش تنش خشکی میزان کلروفیل و محتوای آب نسبی گیاه RWC به طور معنی دار کاهش اما میزان پرولین به طور معنی دار افزایش پیدا می کند. میزان قندهای محلول در تنش خفیف افزایش ولی در تنش شدید کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

بادرنجبویه، تنش خشکی، سالیسیلیک اسید، اکوتیپ، کلروفیل، پرولین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306105>

